

KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK
A 2023. ÉVI THANKSGIVING EGYBESZERKESZTÉSI KONFERENCIÁHOZ

Krisztusra mint az Isten által kijelölt egyedülálló középpontunkra
kéne összpontosítanunk,
nem pedig bármilyen más személyre, dologra vagy ügyre Krisztuson kívül;
az összes problémára, különösen a szakadás ügyére,
az egyedüli megoldás a mindent tartalmazó Krisztus élvezete.

Az Úr élvezésének sok vonatkozása van – az Úr jelenlétének öröme,
az isteni szerelmi történetben való életvitel öröme,
az Isteni Háromság isteni kitöltésének öröme,
az Isten gyönyörűségeinek folyóvizéből való ivás öröme,
Isten szeretete megismerésének öröme,
Isten akarata cselekvésének öröme,
a minden körülmények között való megelégedettség öröme
és az Úr örömébe való belépés a királyságban.

A József életéről szóló feljegyzés egy kijelentés a Szellem uralmáról,
mert a Szellem uralma nem más, mint egy érett szent uralkodási szempontja;
a Szellem uralma (az életben való uralkodás élete
úgy, hogy az isteni élet megszorítása és korlátozása alatt áll
Isten királyságának a valóságában)
magasabb rendű a Szellem összes többi szempontjánál.

Az előttünk lévő öröm az Úr Jézus, a Vőlegény,
amint eljön a menyasszonyáért, aki elkészítette magát –
a menyasszony érettsége, a menyasszony épülete,
a menyasszony igazságossága, a menyasszony szépsége,
és a menyasszony az Isten ellenségét legyőzendő harcos.

Az üzenetek vázlatai
a Thanksgiving Egybeszerkesztési Konferenciához
2023. november 23-26.

ÁLTALÁNOS TÉMA:
KRISZTUS ÉLVEZETE
ÉS AZ ÉLETBEN VALÓ NÖVEKEDÉSÜNK AZ ÉRETTSÉGRE

Első üzenet

A mindent tartalmazó Krisztus élvezete
mint az egyedülálló megoldás az összes problémára a gyülekezetben

Igeolvasmány: 1Kor 1,2. 9; 2,9-10; 13,1-8; Jer 2,13; JerSir 3,22-24

- I. Az 1Korinthus egy olyan könyv, amelynek a témája a mindent tartalmazó Krisztus élvezete mint az egyedülálló megoldás az összes problémára a gyülekezetben; Isten szándéka az Ő helyreállító munkájában, hogy helyreállítsa Krisztust mint Isten ökonómiájának egyedülálló középpontját és mint mindent a számunkra az osztályrészünként az élvezetünkre – 1,2. 9. 24. 30:**
- A. Mindannyian elhívást kaptunk Krisztus közösségébe, élvezetébe (9. vers); a *közösség* szó magában foglalja az élvezet gondolatát; Krisztus az Istentől kapott osztályrészünk az élvezetünkre (2. vers; Kol 1,12).
  - B. Az 1Korinthusban Pál apostol szándéka az volt, hogy megoldja a Korinthusban élő szentek közötti problémákat; az összes problémára, különösen a szakadás ügyére, az egyedüli megoldás a mindent tartalmazó Krisztus élvezete.
  - C. Krisztusra kéne összpontosítanunk, nem pedig bármilyen más személyre, dologra vagy ügyre Krisztuson kívül; Krisztusra kéne fókuszálnunk mint az Isten által kijelölt egyedülálló középpontunkra, hogy a hívők közötti összes probléma megoldódhasson – 1,9; Kol 1,17b. 18b.
  - D. A célunk Krisztus legteljesebb élvezete és Krisztus legteljesebb elnyerése Krisztus Testének a felépüléséért; ez arra vezet, hogy a miénk lesz Krisztus lehető legnagyobb mértékű élvezete mint a díjunk az ezeréves királyságban – Fil 3,14; Mt 25,21. 23.
  - E. Azoknak kell lennünk, akik „az egy dologra” gondolnak; *az egy dolog* a Filippi levélben Krisztus szubjektív ismeretére, megtapasztalására és élvezetére utal; az az egy dolog, hogy Krisztusra törekszünk, és így elnyerjük és birtokba vegyük Őt – 2,2. 5; 1,20-21; 3,7-14; 4,13.
  - F. Az egy dologon kívül másra gondolni nem jelent mást, mint Isten ökonómiája ellen lázadni; Isten ökonómiája azt jelenti, hogy az egy dologra gondolunk; a gyülekezeti életben segítenünk kell az összes szentet, hogy az egy dologra gondoljanak; a gondolatainknak arra kell összpontosítaniuk, és azzal kell megtelniük, hogy Krisztust élvezzük a gyülekezeti életért, a Test életéért.
  - G. Az 1Korinthus felfedi, hogy Isten nekünk adta a mindent tartalmazó Krisztust, legalább húsz tételből álló gazdagsággal, mint az osztályrészünket az élvezetünkre; a keresztyén élet és a gyülekezeti élet titka, hogy élvezzük Krisztust – 1,9:
    - 1. Élveznünk kell Krisztust mint az Istentől kapott osztályrészünket – 2. vers.
    - 2. Élveznünk kell Krisztust mint Isten erejét és Isten bölcsességét mint számunkra igazságosságot, megszentelődést és megváltást – 24. 30. vers.
    - 3. Élveznünk kell Krisztust a dicsőség Uraként, sőt, a dicsőség Királyaként, a megdicsőülésünkhöz – 2,7-8; Róm 8,30; Zsolt 24,6-10.
    - 4. Élveznünk kell Krisztust mint Isten mélységeit (mély dolgait) – 1Kor 2,10.
    - 5. Élveznünk kell Krisztust mint Isten épületének egyedülálló alapját – 3,11.
    - 6. Élveznünk kell Krisztust mint a Páskánkat (5,7 [görög]), a kovásztalan kenyeret (8. vers), a szellemi eledelt, a szellemi italt és a szellemi kősziklát (10,3-4).
    - 7. Élveznünk kell Krisztust mint a Fejet (11,3; Kol 2,19; Ef 1,19-23) és a Testet (1Kor 12,12. 24-25a; Ef 4,15-16).

8. Élveznünk kell Krisztust mint a zsenget (1Kor 15,20. 23), a második embert (47. vers) és az utolsó Ádámot, aki a megelevenítő Szellemmé lett (45. vers), hogy minden legyen a számunkra.

II. Isten hű abban, hogy elhív minket az Ő Fiának közösségébe, élvezetébe, de sokszor mi hűtlenek vagyunk az Ő elhívásához, amellyel elhívott minket az Ő szándékába – 1,9; Jer 2,13; JerSir 3,22-24:

- A. Isten szándéka az Ő ökonómiájában, hogy Ő legyen az élő vizek kútfeje, forrása, és így kitöltse Magát belénk a megelevenítésünkre és élvezetünkre; ennek az élvezetnek a célja létrehozni a gyülekezetet, Isten hozzáillő párját, mint Isten növekedését, Isten megnagyobbodását, hogy ő Isten teljessége legyen az Ő kifejeződéséért – Jn 3,29-30; Ef 3,16-19. 21.
- B. Az egyedüli módja annak, hogy Istent az élő vizek kútfejeként vegyük: hogy iszunk Őbelőle és kiáramoljuk Őt nap mint nap; ehhez arra van szükség, hogy folytonosan hívjuk az Urat (énekeléssel, hálaadással, örvendezéssel, dicséréssel és azzal, hogy Isten megmentő tetteit másokkal megismertetjük) – Zsolt 36,8-9; Ésa 12,3-6; 1Kor 12,13; Jn 7,37-39; 4,10. 14; Róm 10,12-13; 1Thessz 5,16-18.
- C. Ahelyett, hogy Isten népe úgy élvezte volna Istent, hogy ittak Őbelőle, hűtlenek voltak Őhöz kétféle gonosz módon követve el – „Kettős gonosz módon követett el az Én népem: Elhagytak Engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet” – Jer 2,13:
1. Először, Isten népe elhagyta Istent mint az élvezetüket szolgáló kútfejeket, forrásukat; másodsor, Istentől kívül más forrásokhoz fordultak, amelyek nem elégíthették meg őket, és nem teheték őket Isten megnagyobbodásává mint az Ő teljességévé az Ő kifejeződéséhez.
  2. A kutak ásása Izrael gürcölését ábrázolja az emberi fáradozásukban valaminek (bálványoknak) a készítéséhez Isten lecserélésére; az, hogy a kutak repedezettek voltak, és nem tudták megtartani a vizet, azt mutatja, hogy az élvezetünkre belénk kitöltődő Istentől kívül semmi sem olthatja a szomjunkat, és tehet minket Isten növekedésévé az Ő kifejeződéséhez – Jn 4,13-14.
- D. Az a bűnösök gonosz állapota, hogy nem jönnek az Úrhoz enni, inni és élvezni az Urat; sok dolgot tesznek, de nem jönnek, hogy kapcsolatba lépjenek az Úrral, vegyék Őt, befogadják Őt, ízleljék Őt és élvezzék Őt; Isten szemében semmi sem gonoszabb ennél – Ésa 57,20; vö. 55,1-2. 6-7.
- E. Habár mi hűtlenek vagyunk, Isten hű, de az Ő hűsége nem a mi természeti értelmezésünk vagy elgondolásunk szerint való:
1. Isten hű, hogy elvegye a bálványainkat; bármi a bensőnkben, amit jobban szeretünk az Úrnál, vagy ami lecseréli az Urat életünkben: bálvány – Ezék 14,3; 1Jn 5,21.
  2. A környezetünkben lévő külső békeség, a személyes kényelmünk vagy jólétünk, és a javaink bálványokká válhatnak a számunkra, amelyek tévútra visznek; de Isten hű, hogy elvegye ezeket a dolgokat azért, hogy Őbelőle mint az élő vizek kútfejéből igyunk.
  3. Isten hű abban, hogy engedi, hogy legyenek gondjaink annak érdekében, hogy megtanulhassunk ne önmagunkban, hanem Őbenne bízni, és hogy bevezethessen minket az Ő ökonómiájába, és így élvezzük Krisztust, felszívjuk Krisztust, igyunk Krisztust, együk Krisztust, és asszimiláljuk Krisztust azért, hogy Isten növekedhesen bennünk az Ő ökonómiája betöltéséhez – Jer 17,7-8; 2Kor 1,8-9; Jn 16,33; 1Kor 10,3-4; 12,13.
  4. Istent a mi Krisztus-élvezetünkön kívül semmi más nem érdekli; mi azt gondolhatjuk, hogy az elégtelenségünk miatt reménytelenek vagyunk, de Istennél nincs csalódottság; az elégtelenségünk egyszerűen megnyitja az utat Krisztus számára, hogy bejöjjön, hogy a mindenünk legyen, lehetővé téve a Számára, hogy érettségre juttasson minket – Róm 8,28-29; Héb 6,1a; 1Móz 37,1 és lábjegyzet; 47,7 és lábjegyzet.

III. Az 1Korinthus felfedi, hogy az Úr élvezésének útja: szeretni Őt (2,9-10; 16,22) és szeretni egymást (13,1-8a); az Úr helyreállító munkája annak a helyreállítását jelenti, hogy az első szeretettel szeressük az Úr Jézust (Jel 2,4; 1Jn 4,19), és szeressük egymást Krisztus organikus Testének a felépüléséért (Ef 4,16):

- A. Szeretnünk az Urat elengedhetetlen követelmény ahhoz, hogy lehetővé váljon számunkra belépni az Ő szívébe és felfogni annak minden titkát, és hogy felismerjük a mély és rejtett dolgokat, valamint részesedjünk azokból, amelyeket Isten elrendelt és előkészített a számunkra – 1Kor 2,9-10; Mt 22,37-38; Zsolt 73,25; 116,1-2:
1. A gyülekezeti élet tartalma Krisztus élvezetétől függ; minél inkább élvezük Őt, annál gazdagabb lesz a tartalom; de az, hogy Krisztust élvezzük, megköveteli, hogy az első szeretettel szeressük Őt – Jel 2,4-5. 7.
  2. A gyülekezet leromlása azzal kezdődik, hogy elhagyjuk az Úr iránti első szeretetet; az Urat az első szeretettel, a legjobb szeretettel, szeretni azt jelenti, hogy mindenben az Úrnak adjuk a legelőkelőbb helyet, az első helyet, az Ő szeretete által szorongatva, hogy az életünkben Őt tekintsük és vegyük mindennek – 4-5. vers; Kol 1,18b; 2Kor 5,14-15; Márk 12,30; Zsolt 73,25-26.
  3. Pont az az élet, amelyet akkor kaptunk meg, amikor elkezdtünk hinni az Úr Jézusban, egy személy, és ezt a személyt csak úgy alkalmazhatjuk és élvezhetjük, ha az első szeretettel szeretjük Őt; mivel az Úr Jézus mint az életünk egy személy, szükségünk van egy új érintkezésre Vele az Ő jelenvaló jelenléte élvezéséhez éppen ebben a pillanatban és nap mint nap – Jn 11,25; 14,5-6; 1Tim 1,14; Jn 14,21. 23; 2Kor 5,14-15; Jel 2,4-7; Kol 1,18b; Róm 6,4; 7,6.
  4. Olyan embereknek kell lennünk, akiket eláraszt Krisztus szeretete; az isteni szeretetnek olyannak kéne lennie, mint nagy vizek rohanó árjának az irányunkban, arra hajtva minket, hogy Őneki éljünk, és a lehető legnagyobb mértékben, a saját irányításunkon kívül szeressük Őt – 2Kor 5,14.
  5. Ahhoz, hogy a lehető legnagyobb mértékben szeressük az Urat, olyanoknak kell lennünk, akik arra vágnak és keresik, hogy Isten házában lakjunk az életünk minden napján, nézzük az Ő szépségét (gyönyörűségét, kellemességét, elragadó voltát), és érdeklődhessünk Istennél az Ő templomában; érdeklődni Istennél annyit tesz, hogy mindenről egyeztetünk Vele a mindennapi életünkben – Zsolt 27,4 [angol ford. alapján].
- B. A szeretet a legkiválóbb út ahhoz, hogy bármik legyünk vagy bármit tegyünk a gyülekezetnek mint Krisztus organikus Testének a felépüléséért – 1Kor 12,31b – 13,8. 13; vö. 14,1. 3. 4b:
1. „Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít”; lehet, hogy hallgatjuk a szolgálat üzeneteit, és pusztán ismerettel felfuvalkodottá válunk – 8,1b; vö. 2Kor 3,6.
  2. Amikor az élet Szellemének törvénye mint a szeretet törvénye (Róm 8,2; Gal 6,2-3) működésbe lép bennünk, akkor a fáradásunk az Úrban a szeretet fáradása (1Kor 15,58; 1Thessz 1,3), amelynek során gondot viselünk az erőtlenekekről, és gyámolítjuk az erőtlenekeket (Csel 20,35; 1Thessz 5,14); az *erőtlenek* azokra vonatkozik, akik a szellemükben vagy lelkükben vagy testükben erőtlenek, vagy pedig hitben erőtlenek.
  3. A Krisztus, akit szeretünk, a gyülekezetet szerető Krisztus (Ef 5,25); amikor szeretjük Őt, úgy fogjuk szeretni a gyülekezetet, mint Ő; a gyülekezeti élet a testvéri szeretet élete (1Jn 4,7-8; 2Jn 5-6; Jn 15,12. 17; Jel 3,7; Ef 5,2; vö. Júd 12a), és a Test felépíti magát szeretetben (Ef 4,16).
  4. Az Istentől kapott, újjászületett szellemünk a szeretet szelleme; szükségünk van a szeretet égő szellemére a mai gyülekezet leromlásának legyőzéséhez – 2Tim 1,7; Róm 12,10-11.
  5. Az egymás iránti szeretetünk valóságossá válik a számunkra, amint egyre inkább belépünk annak megtapasztalásába és élvezetébe, hogy együtt egybeszerkesztődünk Krisztus Teste egységéért, felépüléséért és valóságáért – 1Kor 12,14-27; Róm 16,1-16; Kol 4,16; Jn 12,24; 3Móz 2,4-5.